

pařescho s Dabitom jagnětka a wojowascho s wěllami. To běšcho jogo towarstwo we dnó a w nožy.

Alle wón něběšcho weto hobstawně gluzny, pscheto tež jomu pschizechu shtundy, žož řebe požedascho, aby mogł se žyweju duschu ře rošgranašch a řebe rownemu do wozowu poglědnusch. A dokulž w zelem domě nicht něbě, kotaryž by wo jogo lubosč rožel, ga huglěda řebe k tomu tu mału Leńku. Za rědně pschiberascho, a wón dejascho s něju grasch a žyńascho jo rad a s wjařelosčzu. A ta ře k němu tař nahuzy, až něšchěšcho wot nitogo bysch brana, ako wot něgo, a jan wot něgo řschěšcho měšch jěšč; wón dejascho ju kolebasch a jej k spańu spiwasch. Běšcho-li ře naspała, wese ju na jadnu ruku, a pod pažu řwoju bibliju, chojžascho s něju hokoło, pschichadascho do gólki k pastyrjam a žělascherjam, jěžascho s nimi klěb a pijascho se studně wódu, a wot wschogo dawascho neřertweј řwójeј lubeј Leńze, a něšě a něberascho niz, řertweј něžli ře wona najědła něběšcho. Potom lasowascho starym a mlodym, žeńskim a žišam se řwojeje biblije, a woni pořluchachu pschi řwojom žěle pilně na něgo.

Tař minu ře jańno lěto řa drugim, we jich domě wosta wscho pschi starem, jan Leńžyna stara mama řamte. A něto běšcho Leńka we wschom Bogumiloju pschiruzona. Ako běšcho graschu hurořła, bu wón jeje huzabniř. Wona námožascho bžes něgo bysch, a wón niz bžes něje: wón ju huzascho, wón s něju grajascho, wón ju wěžascho, wón běšcho jeje towarisch. Nan běšcho jan rědko doma, wón pytascho žiwinu, abo běšcho pla žělascherow w gólkach abo pla wěřcha w měscze, stara řlužabniza běšcho hobusna, a togo dla dejascho bysch Bogumil mařej Leńze nan a mařch, řlužabniř a huzabniza, bratsch a pschijaschel.

Tař běšcho Bogumil wětsch narořł a juž rědny mloženž, a móžascho po žišchezu s Leńku ře rošgranašch, ako ju teke huzysch a řublasch. Wón hulizowascho jej te biblije řchojeńa, pořasowascho jej te rědne bildy w bibliji, nahuzy ju lasowasch a piřasch, tež hjatowasch. A tař běschtej woneј řlawně gromaže, lasowa-